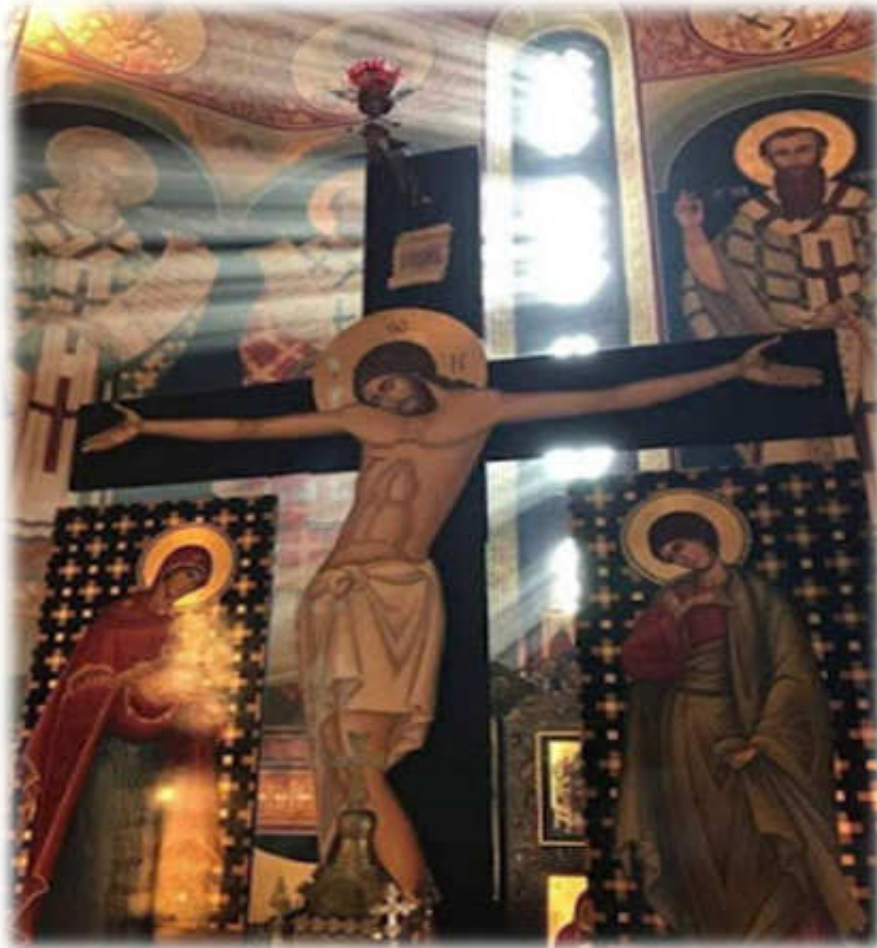

Τά τέσσερα γνωρίσματα τῆς Ἐκκλησίας, ἥτοι
«Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική»
διακηρύσσουν ὅτι ἡ ἀληθινή Ἐκκλησία εἶναι ἡ
Ἵορθόδοξη Ἐκκλησία

Ἵο Μητροπολίτης † Ἵο Ναυπάκτου καί Ἵο Αγίου Βλασίου ἽΕΡΟΘΕΟΣ

Στό ἔνατο (9ο) ἄρθρο τοῦ «Συμβόλου τῆς Πίστewος», τό ὁποῖο ἔθεσε ἡ Β΄ (δεύτερη) Οἰκουμενική Σύνοδος, ὁμολογοῦμε: «Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικήν καί ἀποστολικήν Ἐκκλησίαν», δηλαδή πιστεύω ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι μία, ἁγία, καθολική καί ἀποστολική.

Πρόκειται γιά ἕνα ἐκκλησιολογικό ἄρθρο, πού ἀναφέρεται στήν Ἐκκλησία ὡς Σῶμα Χριστοῦ. Ἀφοῦ προηγουμένως ἔκανε λόγο γιά τόν Τριαδικό Θεό, τήν δημιουργία τοῦ κόσμου ἀπό τόν Θεό, τήν ἔνανθρώπηση τοῦ Χριστοῦ, στήν συνέχεια ἀναφέρεται στήν Ἐκκλησία.

Κατά τήν διδασκαλία τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, πού εἶναι καρπός ἀποκαλύψεως, ἡ Ἐκκλησία εἶναι τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ καί ὁ Χριστός εἶναι ἡ Κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας. Ἵο Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ

μέ τήν ένανθρώπησή Του προσέλαβε τήν τέλεια ανθρώπινη φύση από τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο καί τήν θέωσε ἀμέσως μέ τήν πρόσληψή της. Αὐτή ἡ ανθρώπινη φύση ἦταν ἄκρως καθαρή, ἀλλά παθητή καί θνητή, ἀφοῦ ὁ Χριστός μέ τήν ένανθρώπησή Του προσέλαβε ἐκουσίως τήν παθητότητα καί τήν θνητότητα, ὥστε νά νικήσῃ ἐπάνω στήν σάρκα Του τόν διάβολο, τήν ἀμαρτία καί τόν θάνατο. Ὁ Χριστός μετά τήν Ἀνάστασή Του ἀπέβαλε ὅλα τά ἀδιάβλητα πάθη καί ἔτσι ἡ ανθρώπινη φύση συμμετέχει στήν δόξα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ. Κατά τήν Πεντηκοστή καί οἱ Μαθητές καί ὅσοι ἐπίστευσαν στόν Χριστό ἔγιναν μέλη αὐτοῦ τοῦ ἐνδόξου Σώματος τοῦ Χριστοῦ. Ἔτσι, τώρα ἡ Ἐκκλησία εἶναι Σῶμα Χριστοῦ: αὐτό πού προσέλαβε ὁ Χριστός καί τό θέωσε καί τό Σῶμα πού βρίσκεται κατά τό Μυστήριό τῆς θείας Εὐχαριστίας στήν Ἁγία Τράπεζα. Ἔτσι, καί ἐμεῖς ὡς μέλη τῆς Ἐκκλησίας κοινωνοῦμε τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ.

Χρειάσθηκε ἡ Β' (δεύτερη) Οἰκουμενική Σύνοδος νά προσθέσῃ αὐτό τό ἄρθρο, γιατί στό χρονικό διάστημα μεταξύ τῆς Α' (πρώτης) καί τῆς Β' (δεύτερης) Οἰκουμενικῆς Συνόδου δημιουργήθηκαν διάφορα σχίσματα καί αἰρετικές παρατάξεις, πού δίδασκαν διαφορετικά γιά τόν Χριστό καί τό Ἅγιον Πνεῦμα, δηλαδή ἦταν οἱ Ἀρειανοί, οἱ Ἡμιαρειανοί, οἱ Ἀνόμοιοι, οἱ Ὅμοιοι καί ἄλλοι. Στά 56 χρόνια μεταξύ τῆς Α' (πρώτης) καί τῆς Β' (δευτέρας) Οἰκουμενικῆς Συνόδου γίνονταν πολλές θεολογικές συζητήσεις, παρατηρήθηκαν ἀντιπαλότητες, σχηματίσθηκαν διάφορες χριστιανικές ομάδες μέ ἀρχηγούς Ἐπισκόπους, πού καθένας διεκδικοῦσε ὅτι εἶναι ἡ πραγματική Ἐκκλησία. Γι' αὐτό οἱ Πατέρες τῆς Β' (δευτέρας) Οἰκουμενικῆς Συνόδου, μαζί μέ τόν καθορισμό τοῦ δόγματος γιά τήν θεότητα τοῦ Χριστοῦ καί τήν θεότητα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καθόρισαν καί τί εἶναι ἡ ἀληθινή Ἐκκλησία καί ποιά εἶναι τά ἰδιώματά της. Αὐτό εἶναι σημαντικό, γιατί δείχνει ὅτι ἡ ἀλλοίωση στό δόγμα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ ἔχει συνέπειες καί στήν ἐκκλησιολογία. Ὅποιος, δηλαδή, ἔχει ἐσφαλμένες θεολογικές ἀπόψεις, ὅποιος διατυπώνει αἰρέσεις δέν μπορεῖ νά ἀνήκῃ στήν Ἐκκλησία.

Ἄς δοῦμε τά γνωρίσματα πού ἐκφράζουν τήν ἀληθινή Ἐκκλησία, ὅπως τά ὁμολογοῦμε στό «Σύμβολο τῆς Πίστεως». Πρέπει πάντοτε νά ἔχουμε ὑπ' ὄψῃ μας τήν διδασκαλία τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καί τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ὅτι ἡ Ἐκκλησία δέν εἶναι ἓνα ἀνθρώπινο σωματεῖο, ἀλλά τό Θεανθρώπινο Σῶμα τοῦ Χρι-

στοῦ, δέν εἶναι ἕνας ἀνθρώπινος ὀργανισμός, ἀλλά εἶναι ὁ Θεανθρώπινος Ὁργανισμός, τό Σῶμα τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ.

Τό πρῶτο γνῶρισμα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὅτι εἶναι «Μία». Ἄφοῦ μία εἶναι ἡ κεφαλή, ἕνα εἶναι καί τό σῶμα. Ὅπως κάθε ἄνθρωπος ἔχει μία κεφαλή καί ἕνα σῶμα, διαφορετικά δέν θά ἦταν ἄνθρωπος, ἀλλά τέρας, ἔτσι καί ὁ Χριστός, πού εἶναι ἡ Κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας, ἔχει ἕνα Σῶμα, τό ὁποῖο τρέφει καί καθοδηγεῖ. Δέν ὑπάρχουν πολλά σώματα, δηλαδή πολλές «Ἐκκλησίες».

Αὐτό λέγεται μέ τήν ἔννοια ὅτι οἱ κατά τόπους Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες, παρά τό ὅτι εἶναι πολλές, εἶναι μία Ἐκκλησία. Αὐτό ἐξηγεῖται μέ τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ στήν θεία Εὐχαριστία. Ὅλοι ὅσοι κοινωνοῦμε τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ λαμβάνουμε ὀλόκληρο τόν Χριστό καί ὄχι ἕνα μέρος Του, ἀφοῦ τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ «μερίζεται ἀμερίστως ἐν μεριστοῖς». Ἐφ' ὅσον οἱ κατά τόπους Ἐκκλησίες ἔχουν τήν ἴδια πίστη καί ἔχουν κοινωνία μεταξύ τους ἀποτελοῦν τήν μία Ἐκκλησία.

Αὐτό, ὅμως, δέν συμβαίνει μέ ὅσους ἀπεκόπησαν ἀπό τήν Ἐκκλησία μέ τήν αἵρεση. Ὄταν κάποιοι Χριστιανοί ἐπιλέγουν διαφορετική διδασκαλία ἀπό τήν διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ, τῶν Ἀποστόλων καί τῶν ἀποφάσεων τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, αὐτοί δέν ἀνήκουν στήν Μία Ἐκκλησία, ἀλλά σέ αἰρετικές παρασυναγωγές, ἀφοῦ ἀποκόπτονται ἀπό τήν Ἐκκλησία, τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Σέ αὐτές τίς περιπτώσεις δέν τεμαχίζεται τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά αὐτοί οἱ ἑτερόδοξοι Χριστιανοί ἀποκόπτονται καί ἀποβάλλονται ἀπό τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τήν Ἐκκλησία. Αὐτό γίνεται καί μέ τόν ὀργανισμό τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἀποβάλλει τίς βλαπτικές τροφές καί τά στοιχεῖα πού δέν τοῦ χρειάζονται.

Τό δεύτερο γνῶρισμα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὅτι εἶναι Ἁγία. Εἶναι Ἁγία, γιατί ἀγιάσθηκε ἀπό τόν Χριστό, εἶναι τό εὐλογημένο Σῶμα τοῦ Χριστοῦ καί ὄχι τό λεγόμενο μυστικό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Χριστός θέωσε τήν ἀνθρώπινη φύση πού προσέλαβε ἀπό τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο καί ἔτσι τό Σῶμα Του εἶναι ἄμωμο, ἄσπιλο. Ὁ Χριστός, πού ἀγίασε τήν Ἐκκλησία, ἀγιάζει καί τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας, τά μέλη τοῦ Σώματός Του.

Ἔτσι, ἡ Ἐκκλησία δέν ἀγιάζεται ἀπό τά μέλη της, ἀλλά αὐτή ἡ ἴδια ἀγιάζει ὅλα τά μέλη, μέ τά Μυστήρια. Ἀπό τήν κεφαλή, πού εἶναι ὁ Χριστός, ἀγιάζεται ἡ Ἐκκλησία καί ὅλα τά μέλη της. Ἐπομένως, κανένας ἀπό ἐμᾶς δέν εἴμαστε σωτῆρες τῆς Ἐκκλησίας,

ἀφοῦ ὁ Σωτήρας τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὁ Χριστός, ἡ Κεφαλή της. Ἐμεῖς παραμένουμε στήν Ἐκκλησία μέ ταπείνωση γιά νά ἀγιαζόμαστε καί ὄχι γιά νά τήν ἀγιάσουμε.

Τό τρίτο γνῶρισμα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὅτι εἶναι «Καθολική». Ἡ λέξη καθολική, πού σημαίνει τό ὁλόκληρο, ἔχει πολλές σημασίες. Λέγεται καθολική, γιατί βρίσκεται σέ ὅλο τόν κόσμο, γιατί διαφυλάσσει ὁλόκληρη τήν ἀλήθεια καί γιατί ἔχει μιᾶ κοινή ζωή πού μποροῦν νά τήν ζήσουν ὅλα τά μέλη της. Κυρίως, τό «Καθολική» ταυτίζεται μέ τό «Ὁρθόδοξη», πού σημαίνει ὅτι ἔχει ὅλη τήν ἀλήθεια, ὅπως τήν ἀποκάλυψε ὁ Χριστός στούς Προφήτες, τούς Ἀποστόλους καί τούς Πατέρες καί ὅπως τήν ὁμολόγησε ἡ Ἐκκλησία στίς Οἰκουμενικές Συνόδους. Ἐξω ἀπό τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία δέν ὑπάρχει ἀληθινή Ἐκκλησία.

Τό τέταρτο γνῶρισμα εἶναι ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι «Ἀποστολική», γιατί οἱ Ἀπόστολοι εἶναι οἱ Μαθητές τοῦ Χριστοῦ, στούς ὁποίους παρέδωσε τήν ἀλήθεια. Οἱ τρεῖς ἀπό αὐτούς τούς Μαθητές εἶδαν τήν δόξα τῆς θεότητός Του ἐπάνω στό ὄρος Θαβώρ, ὅλοι ἐκτός ἀπό τόν Ἰούδα, εἶδαν τόν Ἀναστάντα Χριστό, ἔλαβαν τό Ἅγιον Πνεῦμα τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ἔγιναν μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ καί ὁμολόγησαν αὐτήν τήν ἀλήθεια μέ τήν διδασκαλία, προφορική καί γραπτή, καί μέ τά μαρτύρια πού ὑπέστησαν. Ἐπειδή οἱ Πατέρες εἶναι διάδοχοι τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, γι' αὐτό ἡ λέξη Ἀποστολική ἐννοεῖται καί ὡς Πατερική.

Τά τέσσερα αὐτά γνωρίσματα τῆς Ἐκκλησίας, ἤτοι «Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική» διακηρύσσουν ὅτι ἡ ἀληθινή Ἐκκλησία εἶναι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καί πραγματικά μέλη της εἶναι ὅσοι παραμένουν σέ αὐτήν καί ἀγιάζονται ἀπό τά Μυστήριά της καί ἀποδέχονται ὅλη τήν διδασκαλία της.

**Ὁ Μητροπολίτης
† Ὁ Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου ΙΕΡΟΘΕΟΣ
“Ἐκκλησιαστική Παρέμβαση”**

https://paraklisi.blogspot.com/2019/01/blog-post_2.html